

D E C I Z I E

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Svetlana Novac, Galina Stratulat,
Iurie Bejenaru, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Kaavelik”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia împotriva Societății cu răspundere limitată „Kaavelik” cu privire la încasarea datoriei față de bugetul public național, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 26 martie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Kaavelik” și menținută hotărârea Judecătoriei Ciadîr-Lunga din 30 august 2012, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 15 mai 2012, Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „Kaavelik” cu privire la încasarea datoriei față de bugetul public național.

În motivarea acțiunii reclamantului Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia a indicat că pârâtul contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. e) Codul fiscal nu a achitat în buget toate sumele stabilite de lege și la momentul adresării în judecată datoria constituia suma de 568546,07 lei. Această sumă s-a format din cauza neachitării a impozitului pe venit ce rezultă din salariu în sumă de 16105,90 lei, impozitul pe venit la sursa de achitare în sumă de 1481,10 lei, din depunerile pentru asigurare socială obligatorie de stat în sumă de 38970,10 lei, din penalitate, calculată pentru netransferarea la timp de către angajator a depunerilor pentru asigurare socială de stat obligatorie în sumă de 30842,76 lei, penalitate, calculată pentru netransferarea la timp a depunerilor individuale pentru asigurare socială de stat obligatorie în sumă de 14087,98 lei; depuneri pentru asigurare în medicină obligatorie în sumă de 48465,77 lei, impozitul funciar asupra terenurilor de destinație agricolă, cu excepția gospodăriilor țărănești în sumă de 302286,53 lei, impozitul funciar asupra terenurilor de destinație neagricolă în sumă de 1525,08 lei, pe impozitul asupra valorii adăugate în sumă de 5563,65 lei, depuneri pentru amenajarea teritoriului în sumă de 3123,77 lei și respectiv amenzi aplicate de organul fiscal în sumă de 18600 lei.

Prin urmare, solicită Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia încasarea datoriei față de bugetul public național în sumă totală de 568546.07 lei.

Ulterior, pe parcursul examinării pricinii reclamantul Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia și-a concretizat pretențiile solicitând încasarea de la SRL „Kaavelik” a datoriei față de bugetul de stat în sumă totală de 535724,33 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciadîr-Lunga din 30 august 2012 acțiunea a fost admisă integral. A fost încasat de la SRL „Kaavelik” în beneficiul Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia suma datoriei față de bugetul public de stat în sumă de 535724,33 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 16071,72 lei.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 26 martie 2013 apelul declarat de către SRL „Kaavelik” a fost respins și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 10 iunie 2013, SRL „Kaavelik” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Recurentul, SRL „Kaavelik” în motivarea recursului a indicat că atât prima instanță cât și instanța de apel la emiterea hotărârilor de admitere a acțiunii nu au ținut cont explicațiile lor și anume de faptul că ei au fost în imposibilitate să achite impozitele pentru anul 2010 din cauza cataclismelor naturale care au avut loc pe teritoriul satului Chiriet-Lunga și că situația financiară s-a înrăutățit în anul 2011 datorită acțiunilor Comitetului Executiv al Găgăuziei, fapt ce se confirmă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2004.

A mai indicat că intimatul nu are dreptul de a calcula impozit pentru anul 2011-2012, deoarece din 15 martie 2011 nu mai este subiect al impunerii conform art. 277 Codul funciar, fiindcă și-a suspendat activitatea pe terenurile arendate în urma acțiunilor autorităților publice cu toate că contractele de arendă a terenului și a bunurilor nu au fost desfăcute.

Prin referința depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia la 18 septembrie 2013 a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe pe care le consideră întemeiate și legale.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii este cert faptul că recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 12 aprilie, iar la 10 iunie 2013, adică în termenul prevăzut de lege SRL „Kaavelik” a declarat recurs.

În conformitate cu art.440 alin.(2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 25 septembrie 2013 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art.444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen,

neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârilor judecătorești din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 al.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Din actele pricinii rezultă că Inspectoratul Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Kaavelik” cu privire la încasarea datoriei față de bugetul public național în sumă totală de 535724,33 lei care consta din neplata impozitului pe venit ce rezultă din salariu în sumă de 14591,45 lei și penalitate în sumă de 2954,84 lei; impozit pe venit la sursa de achitare în sumă de 1325 lei, penalitate – 204,86 lei, pe depuneri pentru asigurarea socială de stat obligatorie, transferate de către angajatori în sumă de 89820,48 lei; pe depuneri individuale pentru asigurarea socială de stat obligatorie în sumă de 39842,82 lei; penalitatea calculată pentru netransferarea la timp de către angajator a depunerilor pentru asigurarea socială de stat obligatorie – 38595,15 lei; penalitatea calculată pentru netransferarea la timp a depunerilor individuale pentru asigurare socială de stat obligatorie – 17555,61 lei; pe depuneri pentru asigurarea în medicină obligatorie în sumă de 33476,9 lei inclusiv și penalitatea în sumă de 19005,4 lei; impozit pentru depuneri pentru amenajarea teritoriului în sumă de 3030 lei și penalitatea în sumă de 521,05 lei; pe impozitul funciar asupra terenurilor de destinație agricolă, cu excepția gospodăriilor țărănești în sumă de 208737,41 lei și penalitatea în sumă de 41496,37 lei; penalitatea pe impozitul funciar asupra terenurilor de destinație agricolă în sumă de 215,54 lei, pe impozitul asupra valorii adăugate în sumă de 5103,33 lei și penalitatea 648,12 lei.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au stabilit corect situația de fapt și de drept în cauza dată, au dat o apreciere obiectivă probelor administrate și au emis hotărâri întemeiate care corespunde legislației în vigoare.

Judecând pricina în ordine de recurs în raport cu materialele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră criticile invocate neîntemeiate.

Conform art. 8 alin. (2) lit. e) Codul fiscal, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp și integral sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Din actele pricinii s-a stabilit că recurentul SRL „Kaavelik” a avut datorie față de bugetul public național pentru anii 2009 -2012 în mărime de 535727,33 lei, care a fost calculată și reflectată de el însuși în dările de seama fiscale.

De asemenea s-a stabilit că până la moment recurentul nu a transferat în termenele stabilite datoria față de buget.

Reieșind din cele expuse, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că nu a achitat impozitul la bugetul de stat din cauza stării materiale deplorabile și imposibilitatea stingerii obligațiilor fiscale survenite în rezultatul acțiunilor Comitetului Executiv al Găgăuziei, deoarece ultimul nu a fost lipsit de dreptul de a contesta acțiunile oricărei instituții și de a contesta acțiunile ilegale ale Comitetului Executiv al Găgăuziei.

Mai mult, instanța de recurs reține că obligațiile fiscale nu sunt calculate în baza deciziei Comitetului Executiv al Găgăuziei, dar în baza prevederilor legislației fiscale în vigoare.

De asemenea, sunt declarative și nu pot fi reținute nici argumentele recurentului cu privire la aceea că instanțele de judecată la admiterea acțiunii nu au ținut cont de cataclismele naturale din anul 2010 pe teritoriul satului Chiriet-Lunga.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție mai reține că art. 180 Codul fiscal prevede modificarea termenului de stingere a obligației fiscale și anume amânarea sau eşalonarea, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(3) lit.b) și c), se acordă în baza unui contract-tip, aprobat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, care se încheie între organul fiscal și contribuabil.

Însă, recurentul SRL „Kaavelik” nu a realizat acest drept, la actele pricinii există doar scrisoarea recurentului adresată IFS pe UTA Găgăuzia prin care întreprinderea se obligă să stingă o parte din datorie, iar o parte a datoriei solicită să-i fie permis să o achite cel târziu până la sfârșitul lunii septembrie a anului 2012. Alte probe prin care s-ar confirma faptul că recurentul a întreprins alte măsuri de schimbare a termenului de stingere a obligației fiscale în temeiul art. 180 Codul fiscal la actele pricinii lipsesc.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului bazat pe prevederile art. 277 Cod fiscal, deoarece subiecți ai impunerii sînt persoanele juridice și persoanele fizice rezidenți și nerezidenți ai Republicii Moldova:

a) proprietarii bunurilor imobiliare de pe teritoriul Republicii Moldova;

b) deținătorii drepturilor patrimoniale (drepturilor de posesie, de gestiune și/sau de folosință) asupra bunurilor imobiliare de pe teritoriul Republicii Moldova ce se află în proprietatea publică a statului sau în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și arendașii care arendează un bun imobiliar agricol proprietate privată, dacă contractul de arendă nu prevede altfel. Pentru bunurile imobiliare ale autorităților publice și ale instituțiilor finanțate de la bugetele de toate nivelurile, transmise în arendă sau locațiune, subiecți ai impunerii sînt arendașii sau locatarii.

Faptul că persoanele specificate la alin.(1) lit.a) nu dețin un document ce ar atesta dreptul de proprietate asupra bunurilor imobiliare, precum și faptul neexecutării obligației de înregistrare a drepturilor patrimoniale prevăzute de legislație nu pot constitui temei pentru neregnoașterea acestor persoane în calitate de subiecți ai impunerii privind bunurile imobiliare respective, în cazul în care aceste persoane exercită, de fapt, dreptul de posesie, de folosință și de dispoziție asupra acestor bunuri.

Prin urmare, instanța de recurs consideră recurentul este persoana juridică care a arendat bunuri agricole și prin urmare este și subiect al impunerii.

Întreaga construcție din recurs se axează pe faptul că instanța de apel nu a cercetat adecvat probele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii, la care se raportează toate celelalte considerente din motivarea hotărârilor contestate cu privire la netemeinicia cerințelor reclamantului-intimat.

În circumstanțele stabilite în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că temeinic și legal instanțele de judecată au concluzionat cu privire la admiterea integrală a acțiunii, la caz, fiind aplicate corect de către instanțe prevederile normelor de drept material, iar argumentele recurentului în acest sens sunt neîntemeiate, fără suport legal și probatoriu.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul, că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 al.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea că răspundere limitată „Kaavelik”.

Se menține decizia Curții de Apel Comrat din 26 martie 2013 și hotărârea Judecătorei Ciadîr Lunga din 30 august 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia împotriva Societății cu răspundere limitată „Kaavelik” cu privire la încasarea datoriei față de bugetul public național.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Svetlana Novac

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Ion Corolevski